

کاک ناسری بهرپیز! بنه ماله‌ی بهرپیزی فهریق‌ی!

به داخ و ماتهمیکی زۆره‌وه خه‌به‌ری مه‌رگی له‌ناکا‌و و ناوه‌ختی ئه‌ستیره‌ی گه‌شی ئاسمانی هونه‌ری گه‌له‌که‌مان، پێشمه‌رگه‌ی دێرین، خه‌باتگێری نه‌فه‌س‌دریژی مافی ژنان، که‌سایه‌تی خاوه‌ن هه‌لوێست و شوهره‌ژنی که‌م و پینه‌ی کورد مه‌رزیه‌ی ئازیزمان پێ‌گه‌بیه‌شت. نه‌مانه‌ویست باوه‌ر بکه‌ین و به‌ دلێکی په‌رۆش و چاویکی پێ له‌ فرمیسه‌که‌وه له‌ به‌رانبه‌ر شاشه‌ی ته‌له‌ویزیۆنه‌که‌دا چاوه‌روان دانیه‌شتین. دلخوشی خۆمان ئه‌دایه‌وه و له‌ دۆست و براده‌رانمان که‌ ده‌یان پرسی داوامان ئه‌کرد که‌ خه‌به‌ره‌که‌ بلا‌و نه‌که‌نه‌وه به‌ لک‌وو درۆ بێت. که‌ کاتی یه‌قین هات و خه‌به‌ره‌که‌ وه‌کوو دیوار به‌ سه‌رماندا خراب بوو، چه‌ند ساتیک که‌وتینه‌ باوه‌شی خه‌یالو و کاته‌کانی ژیان و پیکه‌وه گه‌وره‌بوون له‌ شاره‌که‌مان وه‌کوو فیلمیکی تیراژیدی به‌ به‌رچاوی خه‌یالماندا به‌په‌له‌ تیپه‌ر بوو. یادی ده‌ورانی مه‌دره‌سه‌مان هاته‌ بیر و ئه‌وه‌لێن گورانی ئه‌و له‌ سالۆنی شپروخۆرشیدی شاری مه‌ریوان. جوان له‌ بیرمانه‌ له‌ ناو شانۆییکی گۆرانیکی فارسی خوێند به‌ناوی دایک(مادر). سه‌ره‌پای ته‌مه‌نی که‌می ئه‌و کاته‌ی ئه‌و توانی به‌ نیشان‌دانی راده‌ییکی به‌رز له‌ متمانه‌ به‌خۆیی و تواناییکی چاوه‌روان نه‌کرا‌و ته‌ئسیریکی قوول بکاته‌ سه‌ر بینه‌ره‌کانی شانۆکه‌. باوه‌رمان نه‌ده‌کرد که‌ کچیکی کوردی که‌م ته‌مه‌ن بتوانیت له‌ فه‌واره‌ی گۆرانی وێژانی گه‌وره‌ی ئه‌و سه‌رده‌مه‌دا هونه‌ر و توانایی بنوێنیت. به‌ دل و به‌ ده‌م ئافه‌رینمان پێ ئه‌وت. پیمان وایه‌ که‌ ساله‌کانی 1351 یان 1352 بوو. دوا‌ی ئه‌وه‌ش زه‌ماوه‌نه‌که‌ی، شو‌رشی سال‌ی 1357 و ده‌ورانی ده‌ربه‌ده‌ری و سه‌ختی، پێشمه‌رگایه‌تی و له‌ ئاخیشدا غوربه‌ت.

له‌ یه‌کیک له‌ چاوپیکه‌وتنه‌کانماندا له‌ شاری کۆلنی ئالمانیا له‌ جوابی پرسیاره‌که‌ی ئیمه‌دا بۆچی ماوه‌ییکی له‌ ساله‌کانی رابردوودا که‌م به‌ره‌م بووی، ئیشاره‌ی به‌ چکۆله‌ بوونی مندا‌له‌کانی کرد و ئه‌رکی خۆی وه‌کو دایکیک وه‌بیر هیئایه‌وه. له‌ ئاخردا پیکه‌نی و وتی ئیستا که‌ مندا‌له‌کانم گه‌وره‌ بوون دو‌باره‌ ده‌س ئه‌که‌مه‌وه به‌ جه‌وله‌. له‌ راستیشدا خه‌باتی ئه‌و له‌ مه‌یدانی هونه‌ر و دایک‌بووندا درێژه‌ی خه‌باتی ده‌ورانی پێشمه‌رگایه‌تی بوو. ئه‌و دایکه‌ به‌رپرس و به‌ هه‌سته‌ مال ئاوا‌یی لیک‌ردین و کۆمه‌لیکی زۆر به‌ره‌م و یادی شیرینی له‌گه‌ل خه‌م و په‌ژاره‌ییکی فراوانی بۆ به‌ جی هیشتین.

مه‌رزیه‌ خان! ئه‌و خه‌مه‌ شیرینه‌ شاراوه‌ی ناو گۆرانیه‌کانت زۆر جار یارمه‌تیده‌ری په‌رانه‌وه‌مان له‌ کاته‌کانی سه‌خت و دلته‌زینی ژیان بوو. ئه‌م جاره‌ له‌ هه‌ورازی خه‌می کۆچه‌ پێ له‌ ئیشه‌که‌ت چۆن تیپه‌ره‌بین؟ مه‌گه‌ر گۆئ گرتن بۆ ئه‌و سۆزه‌ ئاشنایه‌ ئه‌م جارش له‌م خه‌مه‌ گرانه‌ بمان پرییته‌وه.

کاک ناسری به‌رپیز! بنه‌ماله‌ی به‌رپیزی فه‌ریق‌ی! ئیمه‌ به‌ ئیتمینه‌وه‌ له‌و برۆایه‌داین، هه‌موو کوردیک و ئینسانیه‌که‌ که‌ مه‌رزیه‌ی دیبیت و ناسییتی ئه‌ورۆ له‌ خه‌متانا شه‌ریکه‌ و چاوه‌ فرمیسه‌که‌. بۆیه‌ش تکایه‌ ئیجازه‌ بدن، سه‌ره‌خۆشی و هاوده‌ردی قولی خۆمان ئاراسته‌ی ئیوه‌ی به‌رپیز و سه‌رجه‌م ئه‌و ئینسانانه‌ بکه‌ین که‌ مه‌زیه‌یان ده‌ناسی و خۆشیان ده‌ویست. ئیمه‌ له‌و برۆایه‌داین که‌ ئه‌مه‌ به‌شیکی یه‌کجار زۆری کورده‌کان له‌ هه‌موو پارچه‌کانی کوردستان و گه‌لیک ئینسانی غه‌یری کوردیش ده‌گرێته‌وه.

له‌ گه‌ل پیز و ئیحترامیکی زۆر
ئافاقی تووفانی جه‌هانبه‌خش روسته‌می